

Dato, den 20. Marts, er indsat. Jeg formoder, at det er sket, fordi den Dag er Loven stadfæstet, men vil man være konsekvent, kan man ikke sætte selve Datoen den 20. Marts, saa burde man have sat den 3. April 1918, for Loven er i Virkeligheden ikke traadt i Kraft før den 3. April, idet der ikke staar noget i Loven om, at den straks træder i Kraft, og saa træder den først i Kraft Ugedagen efter Bekendtgørelsen i Lovtidenden. Vil man derfor være konsekvent, bør man rette den 20. Marts til den 3. April.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning om de 2 Aars Opsigelse, og jeg vil sætte det i Forbindelse med det, jeg sagde før om de milde Stiftelser. Det skader yderligere de milde Stiftelser, at der nu er fastsat en 2 Aars Opsigelse. I den oprindelige Lov stod der ingen Opsigelse, og man gik i al Almindelighed ud fra, at der var 3 Maaneders Opsigelse. Jeg ved ikke, om det har været den højtærede Landbrugsministers Mening. I Lovforslaget, som det blev forelagt Folketinget, blev den 3 Maaneders Opsigelse til 2 Aars Opsigelse; man sagde, at det skete, fordi det er vanskeligt paa billige Vilkaar at faa Pengene nu. Men tror de Herrer — og her er jeg fuldstændig enig med Venstres Ordfører —, at det bliver bedre om to Aar? De, der vil opsiges til Nytaar, opsiges selvfølgelig Kapitalen til Udbetaling om to Aar, og saa faar vi akkurat det samme Tilfælde. Det samme Beløb skal skaffes til Veje om to Aar som nu til Nytaar, og jeg er overbevist om, at om to Aar vil det blive vanskeligere, og Renterne vil være dyrere end i Øjeblikket, saa jeg kan ikke se, at den Motivering har nogen som helst Begrundelse. Man tilside-sætter de milde Stiftelser ved denne Opsigelsesfrist af to Aar. Og saa siger man ganske simpelt her i et Lovforslag, at saa skal man have $4\frac{1}{2}$ pCt. i Rente af Afløsningssummen! Men det er selvfølgeligt, at hvis man kunde faa Pengene til Nytaar, kunde man anbringe dem i 5 pCt.s Statsobligationer eller 5 pCt.s Hypotekobligationer, altsaa Obligationer, som umyndiges Penge kan anbringes i. Saa man lider et yderligere Tab. Det har ogsaa Betydning med Hensyn til de Stiftelser, jeg før omtalte. Jeg skal derfor meget anbefale, at det Udvalg, der kommer, vil kræve at faa forandret den Bestemmelse om de 2 Aar og holde sig til den Bestemmelse, som den højtærede Landbrugsminister oprindeligt havde foreslaaet, og som han antagelig ogsaa vil give sin Til-

slutning nu, saaledes at der kun bliver 3 Maaneders Opsigelse til Nytaar.

Saa er der endelig Bestemmelsen i § 10, hvor der i sidste Punktum staar, at „Opsigelser, der har fundet Sted i Henhold til samme, er uforbindende saavel for Yder som for Nyder“. Jeg er enig med den konservative Ordfører (Godskenen), jeg synes, at det er et stærkt Indgreb, man her gør i de Overenskomster, der har fundet Sted. Det er jo givet, at der mange Steder har fundet Opsigelse Sted, saa at alt ligger parat til Udbetaling, og det hele er ordnet, men saa siger man pludselig, at det er ugyldigt. Her vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes hans Opfattelse er. Naar Kapitalen er betalt, og der er udstedt Tilstaaelse for, at den er betalt i Henhold til den sidste Lov, og Udslettelse er foretaget i Pantebogen, maa jeg saa spørge den højtærede Landbrugsminister, om denne Udslettelse ogsaa er ugyldig. Jeg tror ikke, at man først kan foretage en Udslettelse i Pantebogen og saa bagefter vedtage en ny Bestemmelse, der gør den ugyldig. Jeg tror i det hele taget, at man skal være meget varsom med at gøre den Slags Indgreb. Naar man først i en Lov har sagt, at der skal en vis Opsigelsesfrist til, og alt er forberedt, saa er det meget vanskeligt at komme 3 Maaneder efter med et Lovforslag og sige, at nu er det fuldstændig ugyldigt. Dette vil jeg kun bede Udvalget om at tage under Overvejelse, saaledes at der i den Lov, vi faar, ikke skal blive saadanne Tvivlsspørgsmaal og Inkonsekvenser som i den tidligere Lov.

Kragh: Det 4de landstingsvalgte Medlem (Rottbøll) udtalte, saa vidt jeg forstod ham, at man kunde se Varmen i Partiet Venstres Tilslutning overfor det foreliggende Lovforslag i en vis formel Omstændighed, som det ærede Medlem havde mærket sig. Maa jeg derom sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, at han skal lægge for meget i en Omstændighed, som han kun ud fra en rent subjektiv Betragtning kan tillægge Vægt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at den Betragtning overfor denne Sag, som kom til Orde fra adskillige Medlemmers Side indenfor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, i Foraaret, næres vedvarende indenfor vor Gruppe. Vi mener, at det vil være heldigt for alle Parter, at man kommer bort fra disse overleverede Ydelser, som er gaaet fra Slægtled til Slægtled, men vi havde